

[Viggo Starcke.]

realitet i det, den højtærede minister sagde. Han gav det udseende af, at mit indlæg blot havde været udtryk for kritik, og at det havde været et fyrværkeri. Det er jo en forkert fremstilling, højtærede statsminister. I Platons sokratiske dialog „Gorgias“ gør Gorgias det synspunkt gældende, at man i diskussioner altid skal møde sin modstanders alvor med skæmt, og man skal altid møde sin modstanders skæmt med alvor. Gorgias var veltalenhedslærer og lærte sine elever at få ret og få gennemført et hvilket som helst synspunkt, de så end havde.

Det forekommer mig, at den højtærede statsminister i nogen udstrækning viste sig som en tilhænger af Gorgias' metodik. Deroverfor stod Sokrates, som altid prøvede at undersøge, at spørge sig frem for at finde, hvad der er ret, og han understregede noget meget vigtigt, idet han sagde, at guderne lægger ingen vægt på bønner og på ofre; det eneste, der betyder noget såvel for guderne som for menneskene, er retfærdighed.

I min tale kom jeg med en del kritik, men hvad den højtærede statsminister åbenbart har overset: jeg fremkom også med en lang række saglige, konstruktive forslag, bygget på retfærdigheden, hele 8 saglige forslag. Om disse forslag nævnte den højtærede statsminister ikke et ord, den højtærede finansminister ikke et ord og den ærede ordfører for socialdemokratiet (Bundvad) ikke et ord.

Se, vi sidder herinde i tinget som befolkningens tjenere og ikke som dens herrer, og den kritik, jeg gav udtryk for i min tale, var ikke andet, end hvad vælgerne og den jævne mand siger. Ude i befolkningen er der nemlig ingen mangel på kritik, heller ikke blandt arbejderne. I dag står vi i den bemærkelsesværdige situation, at det næsten er umuligt længere at finde en begejstret socialdemokrat. Der findes talrige trofaste socialdemokrater og talrige lydige socialdemokrater, men begejstringen — den er væk. Socialdemokratiet er i dag i defensiven, og der er opstået noget nyt i dansk politik: modsætningsforholdet imellem arbejdere og fagforeninger på den ene side og socialdemokratiet og regeringen på

den anden side. Og dette modsætningsforhold er ikke udtryk for nogen tilfredshed.

De forslag, jeg omtalte, skal jeg ganske kort rekapitulere. Jeg omtalte forslaget om fuld grundskyld, et problem, hvor jeg føler mig ganske i overensstemmelse med den højtærede finansminister, og en tanke, som jeg ved at socialdemokratiets repræsentanter i grundskyldskommissionen har givet tilslutning til. Der kan der altså ikke opstå nogen afgørende meningsforskel imellem os.

Det andet forslag, jeg omtalte, var aftrapningen af tolden og toldbeskyttelsen. Der har vi den stærke stilling, at alt, hvad der eksisterer af videnskabelig økonomisk litteratur, støtter frihandeltanken, og intet af den forsvarer beskyttelsestanken. Gennemførelse af frihandelen og aftrapningen af tolden og toldbeskyttelsen vil simpelt hen betyde, at de danske forretningsfolk og den danske forbruger bliver i stand til at købe fordelagtigere.

Vort tredje forslag drejede sig om overførelse af varer fra bunden liste til friliste, afvikling af restriktionerne og lukning af varedirektoratet. Allerede i 1930'erne, under valutacentralen, beregnede professor Warming, at restriktionerne fordyrede varerne med mindst 100 mill. kr. om året, og det er dog ikke småpenge i en lille husholdning.

For nylig oplyste Erhvervenes Oplysningsråd, at foruden de ca. 10 mill. kr. om året, som varedirektoratet koster, må erhvervslivet betale 10 mill. kr. om året for at få udstedt indkøbstilladelser, og dette betyder, at siden krigen har varedirektoratet kostet ca. 100 mill. kr., hvortil må lægges yderligere 100 mill. kr., som erhvervslivet har måttet betale, foruden selve den restriktionsskabte varefordyrelse. Jeg vil gerne henlede den højtærede statsministers opmærksomhed på, at det er 11 år siden, krigen hørte op, og at vi endnu har talrige restriktioner.

Vort fjerde forslag var forslaget om afvikling af prisdirektoratet, som ikke har været i stand til at standse prisstigningen, og om erstatning af prisloven med en eneste lov, der indeholder de tre ord: prisaftaler er forbudt.

Det femte forslag gik ud på afvikling af den lede tøjsskat. Man kan mene om denne